

**ROMANJA
SLOVENSKE
SKUPNOSTI
KRŠČANSKEGA
ŽIVLJENJA K
MARIJI**

1995—2020

MOLITEV ROMARJEV NA BREZJE

Moja duša poveljuje Gospoda za veselje in radost v vaših srcih. Poslušala sem vašo molitev, ko ste prosili drug za drugega, za vašo skupnost in blagoslov tega romanja. Vse te vaše poti k Očetu so bile tudi pot k meni. Ta pot je drugačna od vseh drugih vaših poti. Ko mislite, da ste prispeli do njenega konca, se šele začanja vzpenjati kvišku. Pa vendar ste, ko stopite nanjo, že kakor na cilju. In danes pridete prav v mojo hišo.

Prisrčno vas pozdravljam, ki prihajate, da bi izrekli besedo hvaležnosti. Pozdravljam vas, brate in sestre v Kristusu, z vašimi voditelji in duhovnimi spremljevalci. Vas, otroci, pozdravljam skupaj z vašo razigranostjo in navdušenjem za to pot. Pozdravljam vaše prijateljstvo in skupnost med vami. Potrebujem vašo povezanost. Zaradi vas in za svet.

Potrebujem to prepletenost ljubečih odnosov za znamenje vsem, ki iščejo upanje in resnico. Zato sem iskala pot do prebivališča vašega upanja in vaših sanj, zato sem vas klicala, da pridete.

Pridite in izrecite besedo, za katero vas je navdihnil Vsemogočni. Naj bo blagoslovljena vaša pot. Pridite s pesmijo in molitvijo, s smehom na ustnicah in z veseljem v srcih. Pridite in se ob meni napijte darov večnosti. Kajti moje srce je Očetovo prebivališče, moja hvalnica je polna Božjega Duha in Dete Odrešenik okuša slast ljubezni v mojem naročju. Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu. Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

POSVETITEV MARIJINEMU BREZMADEŽNEMU SRCU

Marija, kraljica nebes in zemlje, prišli smo k Tebi, k Tvoji milostni podobi na Brezje, da Ti izročimo sebe in našo Skupnost krščanskega življenja in se posvetimo tvojemu brezmadežnemu srcu.

V dar Ti prinašamo našo povezanost in medsebojno ljubezen, delo in trud za izpolnitev Očetove volje, veselje nad rastjo lepega in svetega med nami.

Marija, odprla si se Bogu, Božji milosti, izrekla besedo »Zgodi se« in sprejela Božjega Sina, ki nas je odrešil.

Tvoja materinska skrb nam je zgled lepe ljubezni, dragocen dar, zato Ti kličemo: Božja Mati, Tebi z zaupanjem izročamo naše življenje. Pomagaj nam hoditi z vero in pogumom, da bomo ponavljali svoj »Zgodi se« vse bolj predano in se v Božji ljubezni popolnoma uresničili ter obrodili sadove Jezusovega veselega oznanila. Uči nas duha edinosti in odpuščanja, da bo med nami, v Cerkvi na Slovenskem in vsepovsod po svetu, zraslo Božje kraljestvo.

Marija, zaupamo v Tvojo priprošnjo za izpolnitev našega poslanstva in se Tebi, Brezmadežna, vsi skupaj posvetimo.

Sprejmi nas v svoje varstvo in nas Izroči svojemu Sinu Jezusu, ki v slavi z Očetom in Svetim Duhom živi na veke.

Amen.

1995

TRADICIONALNO ROMANJE NA BREZJE

Približno deset parov iz naše skupnosti je z množico majhnih otrok v nedeljo 18. 6. iz Podbrezjij poromalo na Brezje k Mariji Pomočnici. Romanje sta zelo dobro in skrbno pripravila Veronika in Milan Debeljak. Pri preprosti maši, ki jo je za slovenske družine daroval p. Vili, so naši otroci dejavno sodelovali. Popoldne smo se poveselili in pogovorili ob čevapčičih. Tudi rahle dežne kaplje niso pokvarile razpoloženja. Sklenili smo, da drugo leto povabimo zraven tudi ostale člane skupnosti, še posebej neporočene in mlajše. Nasvidenje drugo leto pri Mariji Pomagaj na Brezjah.

OBJAVLJENO V NOVICAH, JULIJ 1995. STR. 20

1996

NAPOVEDNIK

Tradicionalno romanje na Brezje z otroki bo v nedeljo, 16. junija. Zberemo se pri Debeljakovih v Podbrezjah ob 8.30. Sveta maša na Brezjah bo ob 11. uri, nato pa piknik pri Debeljakovih. Sporočite okvirno število prisotnih na pikniku.

OBJAVLJENO V NOVICAH JUNIJ 1996. STR. 31

1997

ROMANJE NA BREZJE TER ZAKLJUČEK ŠOLSKEGA LETA

bo 22. junija. Odhod od Debeljakovih bo ob 9. uri peš na Brezje, sveta maša v samostanski kapeli ob 11.30, nato se vrnemo z avtomobili v Podbrezje, kjer se bo naše srečanje nadaljevalo. Prosim vse, da se zaradi priprave hrane prej prijavite. Obvezna oprema: vreča vztrajnosti in nahrbtnik dobre volje. Vabljeni vsi iz vseh skupin!

OBJAVLJENO V PLAMENIH: MAJ 1997

1998

POSVETITEV MARIJI

Dragi prijatelji, letos bo naše romanje na Brezje zares vesela in blagoslovljena pot. Prvič se bomo kot Skupnost posvetili Mariji ter ji izročili v dar in skrb zgodbo Kresa in Slovenske skupnosti krščanskega življenja. Upamo, da boste z veseljem prišli. Povabili bomo tudi prijatelje iz Gorice in Maribora ter naše duhovne spremljevalce.

Romanje bo v nedeljo, 21. junija. Ob 9. uri bomo odšli iz Podbrezj čez Posavec na Brezje. Tam bo ob 11.30 p. Milan maševal za Skupnost. Ob slabem vremenu se zberemo na Brezjah za mašo. Po maši bomo odšli v cerkev k milostni podobi Marije Pomagaj. Otroka ji bosta pred oltar prinesla svečo in cvetje, mi pa bomo zmolili posvetilno molitev in zapeli pesem Pred teboj, o Mati. Zatem se bomo z osebnimi avtomobili odpeljali nazaj v Podbrezje, kjer bo piknik in srečanje za otroke in odrasle. Nekaj hrane in pijače za na pot prinesite v nahrbtnikih, za popoldne pa bomo hrano in pijačo pripravili skupaj. Prosimo vas za pravočasne prijave. Vabila bomo poslali po pošti.

Pridite vsi, Marija vas bo vesela. Prosimo Boga za bogato srečanje, lepo vreme in srečno pot. Želimo vam vse dobro in se veselimo srečanja z vami. Pozdrav v Gospodu.

Ob tej priložnosti objavljamo še molitev in pesem. Natisnjeni bosta tudi na lističih, ki jih boste dobili vsi v roke.

[OBJAVLJENO V PLAMENIH: MAJ 1998, STR. 22–23](#)

1999

Posvetilno molitev Marijinemu brezmadežnemu srcu bomo zmolili na romanju na Brezje, 20. junija.

Ob 7.00 bo odhod izpred avtobusne postaje v Kranju, pripravljajo Kekci.

Ob 8.00 se lahko pridružite kolesarjem iz Kranja.

Ob 9.00 bo skupen odhod od Debeljakovih.

Maša na Brezjah bo ob 11.30 v kapeli nad zakristijo, sledi posvetitev pred brezjansko podobo Brezmadežne.

Sledi program, ločen za otroke in odrasle pri Debeljakovih.

Poskrbljeno bo za topel obrok. Ob tej priložnosti se bomo poslovili od dosedanjega duhovnega asistenta patra Milana Bizanta, ki jeseni odhaja nadaljevat študij. Povabljeni tudi starši članov SKŽ.

[OBJAVLJENO V PLAMENIH: MAJ 1999, STR. 11](#)

2001

ROMANJE NA BREZJE

Potrjujemo datum romanja na Brezje, in sicer 24. 6. 2001!

OBJAVLJENO V PLAMENIH: APRIL 2001, STR. 46

2002

ROMANJE NA BREZJE

bo letos 23. junija. Organizirajo ga Kresniki in Korak. Vabljeni.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: MAJ 2002

2003

OBVESTILA

15. junij, romanje na Brezje, pripravlja skupina Bartimaj.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: APRIL 2003, STR 30

2004

OBVESTILA

20. junij, romanje na Brezje, izrekanje zaveze, Torkova skupina in Gorenjci.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: APRIL 2004

SIMONA POREDOŠ, ROMANJE NA BREZJE

Ta dan se je zame začel že zgodaj, saj je iz Hoč pri Mariboru, od koder sem doma, vlak odpeljal že ob 5.30. Že zjutraj je bilo v mojem srcu veliko veselja, saj so mi trenutki, ki jih preživim s člani SKŽ, zelo dragoceni. V Ljubljani sem bila povabljena na zajtrk k Jani, kjer sta me pričakali tudi Metka in Mateja iz naše mariborske skupine Noetova barka, ki sta zaradi obveznosti prenočili v Ljubljani. Po prijetnem druženju in zajtrku smo se skupaj odpeljale v Podbrezje.

Pri Debeljakovih je bilo zbranih že precej naših članov in prijateljev. Kar nekaj je bilo družin z majhnimi otroki. Začeli smo z molitvijo in se nato odpravili na pot. Bil je prijazen sončen dan. Prvič sem romala peš na Brezje. Prvi del poti smo prehodili ob prijetnem klepetu, po krajšem postanku in okrepčilu pa smo po skupinah molili rožni venec. Kmalu smo prispeli na Brezje in že smo zagledali cerkev.

Pri maši sem se v hvaležnosti spominjala vseh romanj naše družine na Brezje, kamor smo se zatekali v preizkušnjah. Gospodu sem izročala najbližje in našo SKŽ. Hvaležna sem za skupnost, ki mi pomaga rasti in zoreti v veri, ki me vzgaja za življenje ter me podpira pri iskanju in izpolnjevanju Božje volje. Med mašo je nekaj naših članov izreklo zavezo. Sama je še nisem izrekla, jasno pa čutim pripadnost naši skupnosti, tako da mislim, da bo odločitev za začasno zavezo kmalu tudi dozorela.

Po maši smo skupaj zmolili še posvetilno molitev Mariji in se z avtomobili odpeljali nazaj na domačijo Debeljakovih. Popoldan je mineval ob prijetnem druženju ter okusni in obilni hrani. Občudujem odprtost in velikodušnost Debeljakovih, ki nas vsako leto tako lepo sprejmejo in pogostijo.

Proti večeru smo se začeli poslavljeni in z Metko ter Matejo smo se odpeljale proti Mariboru. Dan sem zaključila ob branju novih Plamenov, ki smo jih dobili na romanju, v globoki hvaležnosti Gospodu za skupnost.

2006

PEŠ ROMANJE NA BREZJE

Skupini Gorenjci in Tvoj pogled skupaj z Debeljakovimi pripravljata letošnje peš romanje SKŽ iz Podbrezjij na Brezje (v nedeljo, 25. 6. 2005) in te vabita, da se ga udeležiš.

Program:

10.00 zbiranje v Podbrezjah

10.30 odhod, dobri dve uri hoje z vmesnim postankom na Posavcu

13.00 sveta maša na Brezjah, tudi izrekanje zaveze, povratek v Podbrezje, kjer se nadaljuje druženje na pikniku, igrah ...

OBJAVLJENO V PLAMENIH: JUN 2006, STR. 25

2007

EDVIN PIRNAT, ROMANJE NA BREZJE

V nedeljo 17. 6. 2007 smo se udeležili zaključnega romanja SKŽ. Začelo se je v Podbrezjah. Nekateri so priromali do tam tudi s kolesi. Naš cilj je bil na Brezjah, kamor smo prispeli peš čez približno dve uri z vmesnim krajšim postankom. Romanje je potekalo mirno v več manjših skupinah. Med tem smo molili rožni venec. Vsak je imel svoje prošnje in zahvale, ki jih je nesel v naročje Brezjanski Mariji.

Pri sveti maši na Brezjah so nekateri SKŽ-jevci izrekli začasno ali trajno zavezo. Na koncu pa smo se poklonili še Mariji. Pred cerkvijo nas je razveselil tudi zbornik »Sredi Življenja«, ki je izšel ob tridesetletnici SKŽ.

Po maši smo se odpeljali z avtomobili nazaj do Debeljakovih, kjer smo imeli piknik. Ne samo da nas niso pustili lačnih, poskrbljeno je bilo tudi za zabavo. Štirje prostovoljci v dveh skupinah so sodelovali v kvizu »Lepo je biti SKŽ-jevec«. Ker sta bili obe skupini odlični, sta tudi obe zmagali. Po pikniku je bila pri Debeljakovih uprizorjena tudi predstava.

Prihodnje leto se zopet dobimo in poromamo.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2007, STR. 18

2008

MOJCA ROT, ROMANJE NA BREZJE

Zopet je bilo zelo lepo.

Če smo zdravi in nimamo drugih pomembnih stvari, se romanja udeležimo. Vedno gremo peš od Debeljakovih. Tako so bili otroci na romanju nošeni pod srcem, nošeni na hrbtu, za vratom, na rokah, vozili smo jih z vozičkom, sedaj pa že tudi Marko sam koraka. Peš hoja mi je zelo pri srcu. Letos sem si zelo želela iti k Mariji in se ji zahvaliti za njeno materinsko varstvo ter se ji priporočiti za naprej. Zelo lepo je tudi druženje s prijatelji in gostoljubje družine Debeljak.

Skupaj smo na poti za Gospodom.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2008, STR. 18–20

2009

Na romanju je Marjan Koplan spet posnel prelepe fotografije, kjer je predstavljena naša romarska pot in popoldansko druženje, na katerem nam je Jurij Robba kazal svoje čarovniške spretnosti, Sabina Kern pa je v dvorani kulturnega doma predavala o svojem misijonskem poslanstvu v Peruju.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2009, STR. 9–12

2010

MINCA RIHTARŠIČ, DEŽEVNO ROMANJE S SONČNIM RAZPOLOŽENJEM

Kakor koli sem se težko odpravila od doma zaradi »slabega« vremena, ko sem že v noči na nedeljo poslušala ne le deževanje, ampak intenzivno »zalivanje«, sem se zjutraj opremljala za romanje – sredi junija – za dež in mraz z nepremočljivimi pohodnimi čevlji, smučarskimi nogavicami, t. i. soft-shell vetrovko, še enim kompletom oblačil ... in največjim dežnikom, kar jih imamo pri hiši.

Naj povem, da me je v petek na srečanju koordinatorjev navdušilo, da ima skupina vedno aktivna srečanja – pogovarjajo se, molijo, meditirajo med hojo – ob vsakem vremenu. Ob tej misli sem se lažje odpeljala proti temno sivemu Tržiču.

Hkrati se ob takih in podobnih prilikah, ko se peljem 130 km/h po avtocesti mimo Salzburga prek Bavarske proti severu Nemčije, s prijetno glasbo iz zvočnikov, na udobnem sedežu, s klimo »po želji«, ob pogledu na globoke doline, zasnežene vrhove, preluknjane z dolgimi predori, ponekod redke hiše, kilometre žičnic in vabljive hotele, spomnim slikovitih odlomkov iz Jančarjevega romana o večmesečnem romanju v Kelmorajn – z vozovi, peš ... In si predstavljam človeka izpred dvesto, tristo let, kako je gledal na te iste skale kot jaz danes skozi popolnoma druge časovne in prostorske dimenzije. Potem se mi ni več tako težko odpraviti od doma.

Seveda so v Bistrico prvi ob dogovorjenem času prispeli – kdo drug kot najbolj oddaljeni Mariborčani. Ki pa so na ostale čakali kar v avtu – a ne, da bi se bali dežja, ki je neutrudno padal izpod gosto sivega neba. Motil jih je močan vonj po praženi čebuli, ki se je vil iz bližnjega doma za starejše, kjer so že pripravljali kosilo!

V deževnem dopoldnevu smo se neustrašni SKŽ-jevci zbrali v naselju Ročevnica v Bistrici pri Tržiču (neverjetno, kakšne kraje spoznavamo avtohtoni Gorenjci!), kjer stoji »cerkev« sv. Marije Goretti (prvič sem slišala zanjo, morda tudi vi, zato spodaj prilagam njen kratek življenjepis), in to je v Sloveniji edina njej posvečena župnija. Ko se nas je nakapljalo skupaj 14 peš-romarjev, se je pripeljal še pater Damjan in blagoslovil našo pot. Naj povem, da je Romarsko skupino zastopal le Edvin, ki mu do konca ni šel v račun sicer običajni koncept srečevanja njihovih članov.

Zakaj sem zapisala cerkev v narekovajih? Simon Meglič nam je razložil, da je stavba – sedaj župnijski dom – v zgodovini menda služila kot kašča, v njej pa je od ustanovitve v sedemdesetih letih župnija. Ker stavba seveda nima zvonika, imajo zunaj zvočnik in zvonjenje enostavno predvajajo. Stavbo so obkročili naselje montažnih hišk, dom za ostarele in otroški vrtec. Župnija je zelo živa, posebno obiskane so otroške nedeljske svete maše.

Današnja osnova zunanjščine kapele izhaja iz 18. stoletja in predstavlja dvorec s poudarjeno vhodno osjo, portalom in okenskimi okviri iz peraškega tufa. Kapelo krasijo dela akademskega slikarja Vinka Ribnikarja, tapiserija akademskega slikarja Staneta Kregarja, ki prikazuje vstalega Kristusa ter mučeništvo sv. Marije Goretti, podoba Marije z otrokom, podoba sv. Cirila in Metoda slikarja Toneta Kralja. Kapelo krasi tudi čudovita meditativna slika Križevega pota slikarja Tomaža Perka, ki pokriva skoraj celotno zadnjo steno bogoslužnega prostora. (Vir: spletna stran občine Tržič)

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2010

2011

OBVESTILA, ROMANJE NA BREZJE

V nedeljo, 19. 6. 2011, bomo romali na Brezje. Letošnja pot je nekoliko drugačna, in sicer smo izbrali smer rožnovenske poti, ki jo je pripravila in označila občina Tržič. Zberemo se ob 9. uri pred cerkvijo na Brezjah in po prehojeni poti se ob 13. uri vrnemo. Pot ni zahtevna in je primerna tudi za otroke. Malica je iz nahrbtnika. Poleg molitve rožnega venca bomo skušali predstaviti značilnosti krajev in cerkva ob poti. Ob 13. uri bo sveta maša za našo SKŽ v cerkvi Marije Pomočnice na Brezjah. Maševal bo pater Jožko Zajec. Po maši se lahko še malo zadržimo v parku

OBJAVLJENO V PLAMENIH: JUNIJ 2011, STR. 42

MARIJA ZUPAN, ROMANJE NA BREZJE

Nedeljski večer 19. junija. Izteka se mrzel, deževen, nekoliko naporen – a lep dan. Zelo obogaten s prijateljskimi odnosi. Da, to je bil dan romanja skupnosti na Brezje. Nekaj me »sili«, da vsaj nekaj napišem za v Plamene, čeprav je doživetje še zelo sveže. A če bom odlašala ...

Letos sem si želela na romanje, a zaradi obveznosti v domači župniji precej dolgo nisem vedela, če bo to mogoče. Ko se je izkazalo, da se bo uredilo, sem z veseljem pričakovala dan romanja. Potem pa že nekaj dni zelo slabe vremenske napovedi in res zelo deževno jutro. A proti pričakovanju – tudi zame: odločila sem se, da grem in vreme me niti za hip ni omajalo v odločitvi.

Vesela sem, da je bilo tako. Zbiranje na Brezjah, veselje ob srečanju, hvaležnost ob darežljivi soromarici, ki nas je v pozdrav pocrkljala z buhteljni – in presenečenje, ko sem za hip zaslutila, da je morda romanje »pod vprašajem« – vsaj tako sem razumela (zaradi vremena seveda). A res le za hip.

Zbrani pred kipom blaženega papeža Janeza Pavla II. smo se z molitvijo podali na romanje. Res pravo romanje: zmolili smo vse štiri dele rožnega venca, bili smo deležni velike gostoljubnosti sredi poti (vsi mokri povabljeni v toplo hišo, obdarovani s čajem in potico), poglobljali smo prijateljstva in kljub res slabemu vremenu ni bilo kakšnega znaka nejevolje.

Ob vsem pa bi izpostavila doživetje, ki mi je bilo res posebno, pravo znamenje. Še v času hoje po gozdu nas je kar dobro močilo (od znotraj in zunaj), ko pa se je nad nami razprostrlo – še vedno oblačno – nebo, smo prišli do mesta, kjer se začne z molitvijo drugega dela rožnega venca. Začeli smo s svetlim delom rožnega venca, nebo nad nami pa se je »za las« razsvetlilo in prenehalo je deževati. Vso pot molitve tega dela je bilo vedro, ko smo zaključili z njim, pa je bilo konec tudi obdobja zaprtih dežnikov. V tistem trenutku sem se le čudila, sedaj pa razmišljam: nam je Gospod želel povedati, da je z nami, nam podarja (kaj vse!) ..., a včasih je potrebno sprejeti tudi neprijetnosti, žrtve! Vesela sem današnjega dne, hvaležna zanj in vsem, ki ste se trudili pri pripravi.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2011, STR. 13–17

ŠTEFKA BOGATAJ KREČ, MARIJA POMAGAJ, PROSI ZA NAS

Letošnje romanje na Brezje je bilo nekoliko drugačno kot prejšnja leta. Ob iskanju možnosti smo izbrali pred kratkim tematsko izbrano Rožnovensko pot. Z Milko Novak sva vzpostavili kontakt s snovalko te poti, gospo Jano Grohar. Ljubeznivo nam je še z nekaterimi sodelavci ponudila pomoč in tako je bila odločitev sprejeta.

Bližala se je nedelja, 19. 6., določena za romanje. Vremenska napoved ni bila vzpodbudna, za nedeljo so bile napovedane nevihte in neurja. Ponoči me je zbudilo grmenje in dež. Malo še vseeno zaspim in vstanem ob zvoku budilke. Kaj zdaj?

Ko je prišel čas odhoda, sva se po telefonu slišali še z gospo Marijo, ki je kot poznavalka poti obljubila svojo prisotnost na romanju. Zaradi grmenja je odsvetovala pot po gozdu. Pojasnila sem ji svojo odločitev, da se bomo vseeno zbrali in se potem odločili, kako naprej. Pogovorili sva se še z našo voditeljico Ančko, bila je enakega mnenja, da se odpravimo v vsakem vremenu. Z njo in Goranom smo bili namreč dogovorjeni, da se peljem z njima. Po poti smo molili za srečno vožnjo, za lepo vreme in pravo odločitev. V smeri, kamor smo bili namenjeni, se je nebo jasnilo.

Na Brezjah, kjer je bilo zbirno mesto, se nas je kljub dežju zbralo preko 30, to je bilo kar pozitivno presenečenje. Prišli so tudi Rotovi z otroki; prav po poti pred prihodom sem namreč razmišljala, da se prav oni ne prestrašijo nobenih vremenskih razmer. Pridružili so se nam snovalka poti, gospa Jana z možem, in še dva, ki sta že poznala pot. Za uvod nam je povedala nekaj zanimivosti o ideji, nastajanju in oblikovanju tematske Rožnovenske poti (kasneje so izdali tudi zgibanko, nam pa so pred tem posredovali tudi oris poti).

Mnogi so bili kar trdno odločeni za hojo v vsakem vremenu, nekateri pa smo se bolj nagibali za »nadaljevanje romanja pod streho«. Pa smo sledili pogumu pogumnejših in nam ni bilo žal.

Opremljeni s pelerinami in dežniki smo se odpravili na pot. Pričeli smo z molitvijo rožnega venca, za desetke vsakega dela se je sproti javilo po 5 molilcev. Med potjo smo dežnike večkrat odpirali in zapirali. Grmenje se je umirilo, nebo pa je postajalo vse bolj svetlo prav pri molitvi svetlega dela rožnega venca, tudi dež je tedaj za nekaj časa prenehal padati. Tako smo v tem prepoznali osvetljevanje naših poti v življenjski hoji z Jezusom in Marijo.

Sama pred tem nisem dobro poznala tega dela rožnega venca, ki ga imenujemo svetle skrivnosti. V Katekizmu katoliške cerkve sem jih poiskala in jih napisala za vse, ki jih morda še ne poznate....ki je bil krščen v Jordanu....ki je v Kani naredil prvi čudež....ki je oznanjal božje kraljestvo in klical ljudi k spreobrnjenju....ki je na gori razodel svoje veličastvo....ki je postavil sveto evharistijo. Po vrsti molimo vesele, svetle, žalostne in častitljive skrivnosti, tako, kot je bil vrstni red dogodkov Jezusovega življenja.

Pot nas je vodila po lepi naravi. Prijetno presenečenje pa so nam pripravili – sedaj jih bom imenovala kar gostitelji – v vasi Brezje pri Tržiču. Izkazano gostoljubje v hiši gospodinje Tince nam je sicer bilo zelo dobrodošlo za telesne potrebe: čaj, pecivo, sanitarije, malo počitka.

Pohiteti pa smo morali naprej, da ne bi preveč zamujali maše, čeprav je pater Jožko hodil z nami. Od same pot mi ostajajo v spominu tudi osebni duhovni pogovori med nami. Do Brezij smo prispeli le s 5-minutno zamudo.

Pri maši so se nam pridružile predvsem družine. Bila pa je nedelja Svete Trojice, o prazniku nam je pater Jožko več spregovoril v pridigi. Za pesmi je poskrbela skupina Pot v Emavs, za sodelovanje pri maši pa skupina Kresniki. Naše prošnje in zahvale smo še enkrat položili pred Marijo. Vsi romarji pa, mislim, da smo odhajali domov s hvaležnostjo za prehojeno pot.

Sedaj pa bom v mislih poromala kar dobrih 9 let nazaj. Tedaj je bil 24. 5. 2002 rojen moj najmlajši sin. Kasneje sem namreč ugotovila, da na ta dan praznujemo god Marije Pomočnice kristjanov. Tako sem iz hvaležnosti za Marijino varstvo in vse blagoslove poskrbela za letošnji del pri organizaciji romanja.

Letošnje poletje smo na našem domu gostili dve sorodnici iz Argentine. Ena izmed njiju je redovnica, druga mati 6 otrok, od teh je ena hči redovnica, eden od sinov se pripravlja na duhovništvo. Obisk Brezij je bila tudi njuna najbolj srčna želja. Nista skrivali solza sreče, ker sta lahko obiskali milostni kraj. Njuni starši in vsa družina so namreč v tujini mnoge rožne vence namenili v čast Mariji Pomagaj z Brezij. Ob pogovoru pa je bila zanimiva še ena stvar. Ko je moj sin povedal, kdaj ima rojstni dan, se zasmeji prva in pravi: »Jaz ga imam na isti dan«. Druga pa doda: »Jaz pa sem se na ta dan poročila«. Tudi ob naših skupnih molitvah sta na koncu vedno dodali: Marija Pomagaj – prosi za nas.

Tretjo ali četrto junijsko nedeljo nas že več let vodi pot na Gorenjsko, k Mariji na Brezje. Veliko let smo se zbirali pri Debeljakovih v Podbrezjah in od tam romali na Brezje. Zadnja leta še vedno romamo na Brezje. Romanje je ostalo, pot, po kateri romamo, pa se je spremenila. Podobno kot naše življenje: cilj je isti, pot, po kateri hodimo do cilja, pa se z leti spreminja.

Letošnje romanje je potekalo v nedeljo, 17. junija 2012. Zbrali smo se pred baziliko na Brezjah in v lepem sončnem vremenu krenili na pot proti Brezjam pri Tržiču in po prijazni okolici nazaj na Brezje, kjer nas je pričakalo še nekaj družin in tistih članov SKŽ, ki niso mogli z nami na pešpot. Po romanju je sledila sveta maša in druženje.

Romanje je potekalo po Rožnovenski poti. To je stara romarska pot. Prvič sem jo prehodila in moram reči, da je bila zelo zanimiva. Ne vem, koliko nas je hodilo od začetka do konca romanja, ker se nam je na krožni poti pridružilo kar nekaj romarjev, ki iz različnih razlogov niso prehodili celotne poti. To je bila priložnost za druženje, za skupno molitev, za strpno premagovanje vročine, žeje in lakote. Družinam z malimi otroki so prav prišli avtomobili, ki so se nam pridružili na poti in vsaj nekaj kilometrov prepeljali naše najmlajše romarje. Hodili smo skozi lepo urejene vasi in na poti so nas prijazni domačini prav lepo postregli s sadjem, pijačo in pecivom. Nazaj na Brezje nas je priromalo več kot 30. Občutek imam, da so bili vsi zadovoljni. Nekaj spočitih in nasmejanih obrazov je že čakalo na sveto mašo, ki je pomenila zaključek romanja na Brezje.

S Francetom skupaj »romava« skozi življenje in tudi to romanje nama je naredilo zelo lep in bogat dan. Srečala sva prijatelje iz SKŽ, ki nama veliko pomenijo. Stekel je pogovor, vmes molitev rožnega venca in spet pogovor, in kar naenkrat je bila pot za nami. Po romanju sva se Brezjanski Mariji zahvalila za varstvo in priporočila v varstvo in blagoslov najine otroke, naše družine, našo Skupnost krščanskega življenja, da bi pravilno izbirali poti, po katerih hodimo in živimo. Pri sveti maši nisva sodelovala, ker sva se je zaradi popoldanskih obveznosti udeležila že doma pred pričetkom romanja. Zadovoljna sva se vrnila domov in ponesla košček doživetij našim otrokom in prijateljem.

JULIANA KRIŽNIČ, Z BREZIJ NA BREZJE

Nedelja, 17. junij, tradicionalno romanje Skupnosti na Brezje. Letos se končno odločim in mi tudi uspe poromati! Pred baziliko se nas zbere okoli 20 in pogumno krenemo na Rožnovensko pot. V začetku je naše romanje zaznamovano z molitvijo rožnega venca v prav konkretne namene. Prijetno nam je v gozdu, ob potoku ... Nadaljno pot pa zaznamujejo medsebojni pogovori, gozdno pot zamenja asfaltna cesta, ki nas pripelje v vas Brezje pri Trziču.

Na polovici našega romanja se ustavimo pri gostoljubni družini, ki nam prijazno postreže. Počitek in okrepčilo se še kako priležeta v tej poletni vročini! Tu se nam pridružijo še preostali romarji. Pot nas kmalu pelje navzdol, občudujem razgled na Triglav, na travnike in sadovnjake, prava podeželska idila ...

Kmalu se spet prileže počitek v senci mogočnega drevesa, ob katerem se spomnim na Frančiškovo Hvalnico stvarstva. Dodam ji nove verze: "Hvaljen moj Gospod, v naši sestri senci, mnogo koristi v poletni vročini, tako hladna in sveža."

Ne, to peš romanje sploh ni tako lahko, kot sem pričakovala, ampak mi je naporno, predvsem zaradi zares vročega dneva. Za svoj namen romanja moram pač še malo potrpeti ...

Končno Rožnovenska pot sklene krog in pred nami so spet Brezje z Marijo Pomagaj. V baziliki se nam pridružijo še preostali iz Skupnosti in skupaj obhajamo sveto mašo. Za nas jo daruje p. Milan Bizant, ki nas tudi nagovori. Na koncu se zberemo pred milostno podobo in s posebno molitvijo izročimo našo Skupnost Mariji. Po maši sledi v parku druženje in deljenje dobrot med nami. Veliko je tudi otrok. Sama se spoznavam s člani iz Maribora, saj smo si še nepoznani, zanimivo! V pogovoru in igri se nam posveti tudi p. Milan.

Počasi odhajamo na svoje domove, morda telesno utrujeni, a duhovno okrepljeni in opogumljeni, aleluja!

POSVETITEV SSKŽ MARIJINEMU BREZMADEŽNEMU SRCU (BREZJE, 17. 6. 2012)

Marija, kraljica nebes in zemlje, prišli smo k Tebi, k tvoji milostni podobi na Brezje, da Ti izročimo sebe in našo Skupnost krščanskega življenja in se posvetimo tvojemu brezmadežnemu srcu.

V dar Ti prinašamo našo povezanost, medsebojno ljubezen, delo in trud za izpolnitev Očetove volje, veselje nad rastjo lepega in svetega med nami.

Marija, odprla si se Bogu, Božji milosti z besedo: »Zgodi se« in sprejela Božjega Sina, ki nas je odrešil.

Tvoja materinska skrb nam je zgled resnične ljubezni, dragocen dar, zato Ti kličemo: Božja mati, Tebi z zaupanjem izročamo naše življenje.

Pomagaj nam hoditi z vero in pogumom, da bomo ponavljali svoj »Zgodi se« in se v molitvi vse bolj predano obračali k Njemu tudi z zadoščevanjem za grehe, s katerimi je žaljen naš Gospod.

Pomagaj nam, da se Božja ljubezen v naših življenjih popolnoma uresniči ter obrodi sadove Jezusovega veselega oznanila.

Uči nas duha edinosti in odpuščanja, da bo med nami, v Cerkvi na Slovenskem in vsepovsod po svetu zraslo Božje kraljestvo.

Marija, zaupamo v tvojo priprošnjo za izpolnitev našega poslanstva in se tvojemu brezmadežnemu srcu vsi skupaj posvetimo.

Sprejmi nas v svoje varstvo in nas izroči svojemu Sinu Jezusu, ki v slavi z Očetom in Svetim Duhom živi na veke.

Amen.

JOVAN LUKOVAC, NAGOVOR PRED POSVETITVIJO MARIJINEMU BREZMADEŽNEMU SRCU – BREZJE (17. 6. 2012)

Pred 15. posvetitvijo naše Skupnosti na Brezjah bi dal dva poudarka, ki v prvotni posvetilni molitvi, ki je bila pripravljena za to priliko in ponatisnjena na precejšnjem številu podobnic, nista bila posebej omenjena. Eden je bil sicer leta 2009 v molitvi omenjen oz. dopolnjen. V današnji pa je še bolj jasno izražen, in sicer da gre za posvetitev Marijinemu brezmadežnemu srcu; drugič pa za zadoščevanje za grehe. Verjetno je to marsikomu čudno, da ne rečem tuje ali nekako pobožnjakarsko.

ZAKAJ BI SE POSEBEJ POSVEČEVALI MARIJINEMU BREZMADEŽNEMU SRCU IN NE ZGOLJ MARIJI, NAŠI GOSPE?

Pred petnajstimi leti nas je nagovorilo ravno to spoznanje, ki izhaja iz začetka prejšnjega stoletja (natančneje 1917 – začetek 1. sv. vojne), ko je bilo v Fatimi trem otrokom na Portugalskem danih več sporočil, med drugimi tudi posvečevanje Marijinemu Brezmadežnemu srcu in zadoščevanje za grehe, ki so ga ti trije otroci za razliko od odraslih v celoti razumeli, sprejeli in udejanjali. Večina sporočil ni bila razumljena in sprejeta, čeprav so bili ti otroci kmalu razglašeni za blažene. V celoti je eno od sporočil, ki se je nanašalo na posvetitev Rusije Marijinemu brezmadežnemu srcu, izpolnil šele Janez Pavel II. in to takoj na začetku svojega pontifikata. Tega njegovih predhodniki niso storili, navkljub predstavljenim zapisom in obveščeniosti od takrat še živeče sestre Lucije, ki je bila kmalu po smrti tudi razglašena za blaženo.

KAKO NAJ RAZUMEMO POMEN BREZMADEŽNEGA SRCA, KI JE RAZUMU NEDOURLJIVO, ZATO TUDI NE PRESENEČA, DA JE TAKŠNA POSVETITEV RAZUMU NEDOSTOPNA?

Deloma lahko vstopimo v pomen brezmadežnega srca s tem, da podoživimo nepojmljivo materinsko trpljenje, ko je spremljala in doživljala pasijon svojega Sina, ki mu je posvetila vse svoje življenje od samega spočetja dalje. Njen »zgodil se« je zdržal tudi, ko je bil njen sin odpeljan, krivično obsojen, zaprt, brutalno pretepen, zasramovan; od podivjane drhali mučen, izčrpan in na koncu pribit na križu umrl. Vse to se je dogajalo pred očmi njegove matere. Noben krut in zverinski dogodek ji ni bil prizanešen. Če hočemo, lahko vsaj nekaj tega tudi podoživimo; če se vživimo v stanje, kaj doživljata oče in mati, če je prizadet njun otrok. Toda to zgodbo smo slišali že tolikokrat, da nas niti ne gane več. Do nje smo pogosto precej brezbrizni. Verjetno enostavno zato, ker bežimo od križa in je ne sprejmemo za svojo.

Pa vendar, ko nas zadane že majhen križ, najmanjša krivica do otroka, vemo, kako se znamo postaviti zanj, za njegovo in svojo pravico, kako odreagiramo, zaškrtaemo tudi z zobmi, da ne rečem prekolnemo krivičnika. Še kaj hujšega, tudi bolj premetenega smo zmožni. Ni redko, da se nekaterim v hudi preizkušnji, kot rečemo, zmeša ali se odmaknejo v zasvojenost, da bi le zbežali pred težo trpljenja, ki jih je zadelo, ki je nesprejemljivo in nevzdržno.

MARIJA JE SVOJ »ZGODI SE« IZPRIČALA RAVNO S SVOJO DRŽO. ŠE NERAZUMLJIVO MNOGO VEČ; NI SE UPIRALA, OBSOJALA, ROTILA, PREKLINJALA. V VSEM JE RAVNALA TAKO, KOT JE RAVNAL NJEN SIN - POD KRIŽEM JE IZLILA SVOJE SOLZE IN SRCE.

Če smo mi imuni na to izpričano dejanje, do njega ni indiferenten Bog Oče, iz katerega izhajajo vsa ta sporočila in vodila. Od njega izhaja tudi uresničitev posredovane obljube, ki je sledila omenjeni posvetitvi Rusije, ki jo je izrekel Janez Pavel II. Kaj se je za tem s takratnim komunističnim režimom tako naglo zgodilo, nam je dobro znano. To Njegovo spoštovanje do takšnega srca lahko najdemo tudi v besedah Izaije, ko pravi: "Ker si drag v mojih očeh, spoštovan in te ljubim, dam ljudi v zameno zate in ljudstva v zameno za tvoje življenje."

Drugi ravno tako nam neljub napotek, ki je vključen v posvetitev, se nanaša na zadoščevanje za grehe, s katerimi je bil žaljen naš Gospod. Poudarjam, ne gre za željo po pokori ali iskanje trpljenja, ampak da težave in preizkušnje, ki nam pridejo, sprejemamo in darujemo. S tem v zvezi bi samo omenil besede sv. Tereze Avilske, ki jih je naročila svojim sestram in so bile nedavno objavljene tudi v Plamenih: "Če je njegovo Veličanstvo izpričalo svojo ljubezen do nas s tako osupljivimi deli in trpljenjem, mar ga boste ve zadovoljevale samo z besedami?"

[OBJAVLJENO V PLAMENIH: NOVEMBER 2012, STR. 10–12](#)

2013

TRADICIONALNO ROMANJE K MARIJI POMAGAJ NA BREZJE - VABILO

Dragi člani in prijatelji Skupnosti krščanskega življenja!
Člani skupin Grm, Noetova barka in Rosa vas vabimo na romanje na Brezje, ki bo v nedeljo, 16. junija 2013. Tokrat bomo prehodili Brezjansko pot miru. Na priloženi povezavi si lahko ogledate podrobnejši opis poti v sliki in besedi. Pot je zaradi dolžine primerna tudi za družine z majhnimi otroki.

Romanje bo potekalo ob vsakem vremenu. Če bo vreme sončno, poskrbimo na zaščito pred soncem in zadostno količino pijače, v primeru slabega vremena pa vzemimo s seboj primerno obutev in zaščito pred dežjem.

Program peš romanja:

9.00 - zbiranje pred baziliko Marije Pomagaj na Brezjah

9.15 - odhod na pot - Med potjo zmolimo del rožnega venca, vmes bo postanek z malico.

12.30 - prihod na cilj - Pridružijo se nam tudi kolesarji.

12.45 - pevske vaje v baziliki ali kapeli

13.00 - sv. maša v baziliki ali kapeli, izrekanje zaveze med sv. mašo in obnovitev izročitve Mariji pred stranskim Marijinim oltarjem

14.00 - kosilo in druženje.

Romarji s seboj prinesemo sadje in sladkarije, kosilo pa bo organizirano in bomo zanj pobirali prispevek. Za pijačo ob naročeni hrani na cilju bo poskrbljeno.

Program romanja s kolesi (romanje bo izvedeno samo v lepem vremenu). Letos bomo poleg peš romanja v primeru zadostnega števila prijav izvedli tudi romanje s kolesi.

6.30 - zbiranje kolesarjev na železniški postaji v Medvodah in odhod po poti mimo Kranja proti Brezjam (če bo za to izražen interes)

9.15 - odhod z Brezij po eni od dveh predlaganih tras.

Najzgodnejši se bodo zbrali ob 6.30 na železniški postaji v Medvodah in po poti mimo Kranja kolesarili do Brezij. Z Brezij bodo pot ob 9.15 nadaljevali po eni od predlaganih tras, pri čemer bo vmes postanek za molitev in pogovor:

1. V primeru dobre kondicije kolesarjev bo izvedena naslednja trasa: Posavec - Ljubno - Brdo - Kovor - Hudo - Hušica - Brezje nad Tržičem - pod gorami (razgledna klopca) - Leše - Peračica - Brezje - Posavec.

2. V primeru slabše kondicije kolesarjev bo izvedena naslednja trasa: Brezje - Podbrezje - Bistrica pri Tržiču - Brezje nad Tržičem - pod gorami - Begunje - Brezje.

Kolesarji se bodo ob 12.30 pridružili peš romarjem na Brezjah. Za prvi del etape od Medvod do Brezij posebna kondicija ni potrebna, za drugi del pa se predvideva, da ste v letošnji sezoni prekolesarili že kakšen klanec. Organizatorji se bodo na poti prilagajali telesnim sposobnostim udeležencev. Zainteresirani naj se najkasneje do četrтка, 13. junija 2013, po e-pošti prijavijo Ireni iz skupine Grm.

Namen romanja: v zahvalo za dar SKŽ in prošnja za mir v domovini (upoštevajoč aktualno družbeno-politično situacijo); prošnja tudi za razpoložljivost članov SKŽ za novo vodstvo SKŽ (volitve novega vodstva bodo na prihodnji letni skupščini).
Prosimo, če se na peš romanje prijavite pri Ireni /.../, najkasneje do četrтка, 13. junija 2013.

Člani skupin Noetova barka, Grm in Rosa

OBJAVLJENO V PLAMENIH: APRIL 2013

BREDA KONJAR, ROMANJE NA BREZJE

Pa smo jo dočakali – nedeljo 16. junija, to je tisto nedeljo, ko smo se ob letu osorej spet zbrali člani naše skupnosti, da se zahvalimo Bogu in Mariji za varstvo in blagoslov v tem šolskem letu in se spet posvetimo Marijinemu srcu.

Sama sem bila letos še posebej vesela sveže ideje organizatorjev – skupin Grm, Noetova barka in Rosa, da bi romali tudi s kolesi. Prvotno je bilo zamišljeno, da bi krenili na pot s kolesi že zgodaj zjutraj iz Medvod, vendar se je glavna organizatorica Irena zaradi majhnega odziva in drugih okoliščin odločila, da bomo s kolesi le naredili nekakšno pentljo okrog Brezij.

Naša odprava se je na samem začetku postopoma krepila – dvema članicama odprave, ki sva s kolesi krenili že z brezjanskega trga, sta se še na Brezjah pridružila še dva romarja – Eva in Peter, med potjo od Brezij do Posavca smo prehiteli še romarko Ano, ki se je zaradi radodarnosti Ireninega moža iz peš romarke spremenila v romarko kolesarko. Prav na tem mestu smo bili radodarnosti in gostoljublja deležni tudi vsi ostali romarji, saj je Lenart ravno dan pred tem praznoval svoj 15. rojstni dan in tako smo se pri družini Frelih posladkali s slastno torto. Resnici na ljubo nam je tisti sladki zalogaj v naslednjih urah nemalo koristil, saj je bila pot vse prej kot dolgočasna in je premogla kar nekaj vzponov. No, na srečo je skoraj za vsakim vzponom sledil blagodejen spust in vsakega posebej smo doživeli kot Božji odgovor na naš trud in žrtev. Pot nas je tako vodila z Brezij na Posavec, kjer domujejo Frelihovi, mimo Ljubna, kjer smo se ustavili in si od zunaj ogledali cerkev Marije Udarjene, nato mimo Praproš na Brdo, kjer smo se na klancu ob koncu vasi ustavili, naredili krog in si povedali, kdo smo in s kakšnim namenom romamo.

Od tu dalje nam je šlo kar malo lažje, saj je kmalu sledil spust proti Kovorju, nato pa smo se peljali do Bistrice pri Tržiču, od tam je spet sledil vzpon, in sicer na Brezje pri Tržiču, in ravno ob 12. uri smo pri cerkvi sv. Neže s štajerskim napevom »Je angel gospodov« izrazili hvaležnost Mariji za njen »zgotovi se.« Pot nas je nato vodila pod Dobrčo, čez Leše in Peračico in bolj ko smo se približevali našemu cilju, bolj smo čutili medsebojno povezanost. Sama sem zelo hvaležna za bogat pogovor z osebo, ki sem jo do tedaj poznala le bežno. Na zadnjem klancu pred Brezjami zaradi globokega dihanja nismo več premogli veliko besed, na vsakem izmed nas pa je bilo moč opaziti veselje nad tem, da smo zmogli premagati napore in priti v objem skupnosti, ki se z istim namenom zateka k Mariji, da nas ponese v zavetje svojega in Jezusovega srca.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2013, STR. 18–20

ODMEVI NA ROMANJE SSKŽ-JA PO POTI MIRU NA BREZJAH

6. junija smo kot vsako leto poromali na Brezje, da se posvetimo Mariji. Prosila sem nekaj udeležencev, da napišemo svoj odmev.

Alenka

Letos mi od romanja, ki nekako tradicionalno zaključi naše srečevanje skupine pred počitnicami, najbolj ostaja vrišč otrok, ki jih je bilo zelo veliko. Ostaja mi tudi samotna, senčna pot, ki je včasih postregla s pogledom na reko, slap ali samotni travnik, poln rož. Romanje kot molitev, da se z vsem svojim telesom in mislijo posvetiš svoji prošnji, za katero romaš.

Irena Frelj

Nekaj nas je romalo malo drugače – s kolesi. Počitek smo izkoristili za razmišljanje o grešnici iz evangelija, ki nas je tako spremljala še med vrtenji pedal. Po ravnih poteh smo klepetali in se še malo spoznavali, po klancih pa se čakali in spodbujali. Zame je bil močan trenutek tega romanja, ko smo ravno ob poldne bili pri meni priljubljeni kolesarski točki sveti Neži (Brezje nad Tržičem) in po zvonjenju še skupaj odpeli Angel Gospodov. Vesela pa sem bila tudi druženja ob skupni mizi in picah v hladni senci po maši, kjer je bil tudi čas za medsebojni pogovor. Nenazadnje se mi zdi, da smo se tudi organizatorji dobro ujeli in sodelovali med seboj. Naj Gospod blagoslovi naše prošnje za mir in novo vodstvo.

Blaženka Halas

Ko sem razmišljala, ali bi se udeležila našega SSKŽ romanja, je bila moja prva asociacija ob besedi »romanje« poln avtobus ljudi, ki celo pot poje in moli rožni venec, gre k maši na Brezje in potem moli še pred Marijo Pomagaj. Nimam nič proti temu, ampak osebno bi temu težko prisostvovala. Po drugi strani pa mislim, da sem že večkrat slišala, da je celo naše življenje romanje. Ta misel mi je zanimiva in ob tem razmišljanju se mi celo povezuje tudi z romanjem SSKŽ-ja, kot sem ga doživela letos. Od tega mi namreč zelo odmevajo ljudje in srečanja z njimi. Skozi različne pogovore, ki so se zgodili, in tiste, ki se niso, sem spoznala veliko novega, o sebi – kaj me pritegne, kaj si želim, česa me je strah, kje vidim izzive zase, o čem se sprašujem ...; o drugih – s čim se ukvarjajo, kaj napolnjuje njihovo življenje, kaj jih veseli, kako razmišljajo, kako živijo s SSKŽ-jem, kaj to zanje pomeni; in tudi o Bogu, ki se mi razodeva skozi vse to preko misli, čustev, objektivnih okoliščin, v katerih sem itd. Torej, če se trudim, na kakršen koli način že, ostajati v življenju povezana z Gospodom, je vse moje življenje romanje. Hvala vam za lep dan življenja, ki smo ga preromali skupaj.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2013, STR. 18–20

2014

ROMANJE NA BREZJE FOTOREPORTAŽA

V letu 2014 je bila v Plamenih namesto zapisa o romanju objavljena fotoreportaža s komentarji posameznih fotografij. Te komentarje objavljamo tu strnjene, vse skupaj.

Zbiranje na Brezjah. Večinoma smo prišli takšni, ki se poznamo že vrsto let, le trije so bili povsem na novo. In tako smo krenili na Rožnovensko krožno pot. Pot skozi gozd je minila v pogovorih, ki smo jih imeli po dva ali trije skupaj. In klopca ob poti, čeprav premajhna za vse, nas je povabila na prvi počitek. Ko je bil za nami že kar zajeten kos poti, se je malica iz nahrbtnika že zelo prilegla, pa tudi daljši počitek ni bil nič odveč. Takole smo hodili skozi gozdičke, vasi, med polji in travniki. Bil sem poln občudovanja te lepote, tako da je tudi molitev rožnega venca ob vsem tem imela prav poseben čar. Tukaj pa smo se ustavili prav zaradi fotografiranja ...

Na Brezjah so se nam pridružili še nekateri, ki so prišli k skupni maši. Nekaj tudi takšnih, ki so prišli prvič v stik s skupnostjo in jih skupnost zanima. Na fotografiji žal niso zajeti. Od nas vseh pa je odvisno, kako se bodo čutili sprejete in ali bodo prepoznali v skupnosti polnost življenja v Kristusu, ki se odraža tudi v medsebojnem prijateljstvu.

Osrednji dogodek je seveda evharistija, ko smo bili še na poseben način združeni z Njim, ki z nami vsemi, ves čas, roma skozi življenje in blagoslavlja naše odnose in vsa prizadevanja za dobro. Pred Marjinim oltarjem, v tišini. Vsak sam, a vendar skupaj, v molitvi, s priprošnjo ali zahvalo v srcu ... za milost, blagoslov, mir v srcu ...

In nazadnje, spet v klepetu s prijatelji, bolj ko smo si blizu, več si imamo povedati ...

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2014, STR. 18–23

2015

ALENKA GAŠPERLIN, ROMANJE SKUPNOSTI KRŠČANSKEGA ŽIVLJENJA K MARIJI NA HOMEČ

Ko se junij prevesi v drugo polovico, potem že vem, počitnice so blizu. Malo je še manjkalo, vendar je to romanje zaključek srečevanja naših skupin pred poletno prekinitvijo. Prvič smo romali drugam, ne na Brezje. Prekinili smo tradicijo in malo sem se bala, da ne bo veliko romarjev. Peljala sem se proti Domžalam in kar lep del poti me je spremljal pogled na Homško goro s cerkvijo, ki je bila naš cilj.

Ker sem bila med organizatorji in je naša skupina pripravljala pot, me je tudi malo skrbelo. Običajne stvari, koliko nas bo, da bomo pravočasno prišli, da ne bo prevroče ... Ko sem prišla na zbirno mesto, je bila večina romarjev že zbranih. Povabila sem jih, da si podelimo, zakaj romamo. V teh kratkih odgovorih sem začutila kar nekaj bolečine in skrbi. Otroci so seveda romali za srečne počitnice.

Pot sem poznala, ker sva jo s Sonjo prehodili že en teden prej. Vije se ves čas ob reki, Kamniški Bistrici. Večinoma je senčna in zelo prijetna za hojo. Ni zelo dolga, otroci in tudi starejši, vsi so z lahkoto prišli na cilj. Priporočam jo za kakšen nedeljski izlet. Začne se v Domžalah pri Lidlu.

Ko zdaj razmišljam o tem romanju, se mi porajajo misli, kako velik je dar vere. Ko smo v stiski, to darujemo Bogu, gremo na romanje, prosimo za pomoč. Kako starodavno je to naše početje. Odkar sem v Romarski skupini, mi je ta način duhovnosti še posebej blizu. Pri nas je skoraj vsako srečanje romanje. Ni nujno, da je cilj vedno svetišče. Na poti se vse zgodi, molitev, pogovor, Božja beseda.

Tole romanje je bilo bolj glasno, želeli smo si tudi podeliti svoje življenje. Hodilo je tudi precej otrok, tako da je bila pot živahna in glasna. Kar nekaj družin in posameznikov je prišlo samo na zaključek z mašo in piknikom na travi, pred mrliško vežico. Sedeli smo na odejah in se pogovarjali.

To leto je bilo za veliko naših članov težko. Zdi se mi, da še nobeno leto ni bilo toliko preizkušenj. Nekateri so jih premagali, pustili za seboj, Metka Hajšek pa se je poslovila. Bila je mojih let in človek se spomni stavka: »Ne vemo ne ure, ne dneva.« Zaveš se ne samo, da lahko doleti kogarkoli, ampak da lahko doleti tebe. Bilo je tudi leto molitve in romanj za vse bolne in v stiski, ki so prosili za molitev. Priprošnja in posvetitev Mariji je več kot samo tradicija. Tudi romanje ni samo sprehod, ampak molitev, darovanje, prošnja.

Naj bo ta članek tudi povabilo - Pojdite na romanje! Naj nadomesti kakšen nedeljski izlet. To je naš dar, izkoristimo ga.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2015, STR. 15–17

2016

JULIANA KRIŽNIČ, UTRINKI Z ROMANJA NA ZAPLAZ

Nedelja, 12. junij. Oblačno jutro po deževni noči. Napoved nič kaj obetavna, a to ne spremeni moje odločitve. Grem na romanje s Skupnostjo na Zaplaz!

Kraj mi ostaja v lepem spominu z velikonočnega romanja pred leti. Zdaj je svetišče še obogateno z Grozdetovim oltarjem in Rupnikovim mozaikom. Veselje, saj se mi pridruži kolegica, ki SKŽ-ja ne pozna. Sva že na izhodišču v Velikem Gabru, počasi se zbiramo, kar nekaj družin je, pa p. David ... Predstavitev nas in naših namenov. Začetek romanja, pogum in zaupanje, da moči in vreme zdržijo ...

Pot po valoviti dolenjski pokrajini, z griča na grič, od vasi do vasi. Zelena polja, mak, cvetlice, urejeni vrtovi, lepo obnovljene hiše in mmm ... gozdne jagode ob poti :)

Zaslužen počitek. Otroci, polni energije, brez težav zmorejo vso pot. Debate in klepet med nami, čas hitro mineva. Gozdna pot in še zadnji vzpon, smo že blizu. Molitev častitljivega dela rožnega venca. Mir, zavetje gozda, ptičje petje, sončni žarek. In niti kaplje dežja! Vreme nam je res podarjeno, pravi čudež. Zadnja desetka, pred nami dva zvonika cerkve na Zaplazu. Aleluja!

Poldne zvoni. Pridružijo se romarji z avti. V cerkvi župnik s Čateža podrobno in slikovito predstavi svetišče, Rupnikov mozaik in Grozdetov lik. Zelo bogato!

Sveta maša, Božja beseda o usmiljenju in odpuščanju. Po maši posvetitev Skupnosti Mariji. Ne morem se nagledati mozaika, iz oči v oči s Kristusom ... Še zadnja pesem in priprošnja. Druženje pred cerkvijo in "mizica, pogrni se":) Skok do Marijine kapelice v gozdu, osvežitev z zdravilno vodo.

Čas za slovo od Skupnosti in Zaplaza ...

Res, lepo in bogato je bilo! Vse to je dar, neizmerni dar Ljubezni.

2017

JULIANA KRIŽNIČ, LEPOTA, KI OSTAJA

Romanje Skupnosti k Mariji v Nazarje 11. 6. 2017

Priznam, tole pišem v začetku jeseni, romanje pa je potekalo v začetku poletja. Pravi izziv, da spoznam, kaj mi sploh še ostaja po tolikem času ...ostaja mi beseda LEPOTA. Na nedeljo Svete Trojice se zberemo pred Mozirskim gajem, spotoma smo se vozili po čudoviti Savinjski dolini. LEPOTA krajev ...

Stari in novi obrazi, ki se nam pridružijo na romanju; podarjeno nam je pravo poletno vreme. Pešpot nas pelje ob bistri Savinji in mi hitro mine ob prijetnem pogovoru s soromarko. LEPOTA bližine ...

Vmes se ustavimo za molitev rožnega venca. Prehitro smo že v Nazarjah, kjer se povzpne do župnijske cerkve Marijinega oznanjenja. To nedeljo tam poteka več slovesnosti, zato za romarsko sveto mašo najdemo primeren prostor v samostanski kapeli pri sestrah klarisah. Te se na hitro organizirajo in pripravijo vse za mašo. Prepričana sem, da so nas nagovorile besede p. Davida, sestre nas še dodatno nagovorijo. Tako se dopolnjujemo, mi pojemo naše pesmi, sestre mašne dele, po obhajilu in na koncu pa nas vse presenetijo z dodatki, med drugim s Haendlovo Alelujo! LEPOTA glasbe ...

V samostanskem atriju se okrepčamo z dobrotami iz popotne torbe in druženjem. LEPOTA skupnosti ...

Sledi ogled prelepe Marijine romarske cerkve in duhovita, slikovita razlaga frančiškana patra Tomaža, ki vključuje tudi znamenito nazareško hišico. LEPOTA umetnosti ...

Že je na vrsti pogovor s sestrami klarisami, njihov samostan krasijo čudovite rdeče vrtnice – spet LEPOTA ... Med nagovorom nas sestre prepričajo, da so še kako na tekočem z aktualnim dogajanjem in so vpete v današnji svet, čeprav ločene od sveta. Ravno ta ločenost od sveta in hkrati navezanost na Boga jim dajeta jasen pogled in odgovore na aktualna vprašanja današnje družbe. Hvala Bogu! LEPOTA duhovnega življenja ...

Sestre nas gostoljubno pogostijo z dobrotami, čas prehitro teče in že je na vrsti slovo od Nazarij. Po drugem bregu Savinje se po pešpoti vračamo proti Mozirju. LEPOTA narave ... Spotoma si lahko ogledamo Mozirski gaj od zunaj in že se zberemo na parkirišču za zaključno refleksijo in molitev. LEPOTA, ki ostaja ... Naj bo za vse to slava presveti Trojici!

Kljub vsej lepoti mi v spominu še vedno ostaja tudi neljub dogodek, kateremu smo bili priče ob prihodu v Nazarje: voznik avta je zbil starejšo kolesarko in mirno odpeljal dalje(!), mimoidoči pa so ponesrečenki priskočili na pomoč, k sreči ni bilo nič hujšega. Kako krhka in minljiva je lahko LEPOTA zemeljskega življenja in sveta ...

OBJAVLJENO V PLAMENIH: NOVEMBER 2017

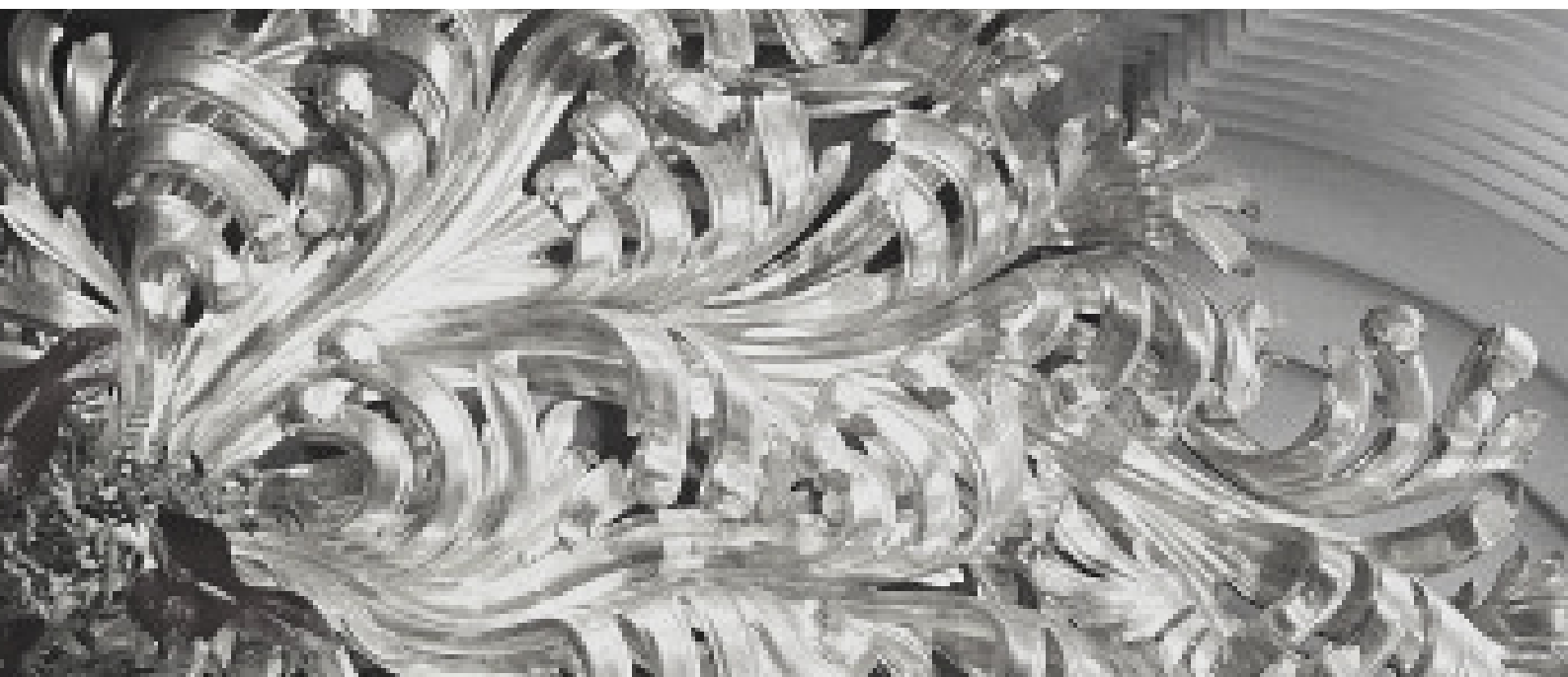
2019

ROMANJE K MARIJI

16. junij 2019

Indijanci, Rosa, Stezosledci

OBJAVLJENO V PLAMENIH: APRIL 2019

2020

MILAN DEBELJAK

Ko smo prejšnja leta obiskali več drugih Marijinih Božjih poti, smo se letos spet odločili, da poromamo k Materi Mariji na Brezje. V času korona virusa smo organizatorji Romarska skupina, Popotniki in Gorenjci pogumno povabili Skupnost na romanje po Rožnovenski poti. V začetku junija so se zdravstveno varnostni ukrepi že nekoliko razrahljali, tako da smo smeli in si tudi upali na pot. Po dolgem obdobju karantene smo začutili, kako nam je dolgčas, želja po odnosih s prijatelji je postala močnejša kot strah pred boleznijo.

Zbrali smo se na Brezjah, Petra nam je razdelila zaboj češenj iz Podnanosa, pater David nas je blagoslovil in smo šli na pot v obliki rožnega venca z Brezij na Hudo, k sveti Neži nad Tržičem, mimo svetega Jakoba v Lešah, čez Peračico nazaj na Brezje. Od Marije k Mariji, kakor vsak dan, ko nas domači farni zvon zjutraj, opoldne in zvečer spominja Nanjo.

Na poti smo zmolili rožna venca za Skupnost in se veliko pogovarjali. Naši mladi so nam ob poti pripravljali svoje zasede in nasploh poskrbeli za mladostno vzdušje. Na Brezjah pri Tržiču nas je sprejela gospa Jana Grohar, ki je bila snovalka in ustanoviteljica Rožnovenske poti. Povedala nam je prav podrobno, kako srečno ji je uspelo pred leti pridobiti dovoljenje in sredstva za Marijino pot in kako potekajo vsakoletna organizirana romanja pod njenim vodstvom.

Ko smo se vrnili na Brezje, smo se najprej odpravili v kapelo k Materi Mariji in ji izrekli posvetilno molitev. Zapeli smo nekaj Marijinih pesmi in se Materi zahvalili za Božje darove v preteklem letu.

Pri sveti maši smo se zahvalili za zdravje, za minulo šolsko leto, za skupnost, ki živi, za povezanost med nami. Dogovorili smo se tudi, da bomo poskusili zbrati in na spletnih straneh Skupnosti objaviti nekaj fotografij in spominov na naša že dolgoletna romanja k nebeški Materi.

KSENIJA VALENČIČ, PRED ROMANJEM IN PONJEM

Večkrat mi pride na misel, da je priprava na dogodek enako pomembna kot dogodek sam. Denimo, ko pripravljamo jaslice. Toliko različnih jaslic na veliko krajih sveta in toliko ljudi ob njih. Koliko misli, čutenj, hrepenenj, spoznanj je pri vseh, ko postavijo Jezusa v jasli, pa vsako ovčko posebej, pa Marijo in Jožefa in ves mah in potočke, ki potem ves božični čas vzbuja pridih življenja.

Priprava na naše romanje je bila kar dolga in pestra. Pred začetkom priprave sem prebrala, kako se romanje pripravi in si zapomnila bistvene točke, ki jih moramo upoštevati. Potem sem nanje za nekaj časa pozabila. Začeli smo izbirati pot. Opazovala sem, kako so se vrstile ideje, pomisleki, ugovori. Tri koordinatorice smo prevzele zbiranje idej, upoštevanje časovnih in krajevnih omejitev, pa še ukrepov in nasvetov zaradi zdravstvene situacije. Čas je tekkel, datum romanja se je približeval, zato je bilo treba počasi skleniti čas nevihte možganov. Izbrali smo Rožnovensko pot na Brezjah, ki je enostavna, dobro opisana in označena. In tradicionalna, saj je bila ustanovljena pred 11 leti. Kljub enostavnosti smo se kar nekaj tednov med seboj usklajevali, posvetovali, dopolnjevali. Enajst nas je sodelovalo pri pripravi romanja, kar iz štirih skupin, in p. David. Trije ali štirje so pot poznali, zato so največ prispevali k obvestilom za člane. Ker poti sama še nisem prehodila, sem si kak teden pred romanjem ogledala nekaj krajev, kjer pot poteka, in nato pri sveti maši na Brezjah izročila pripravo in potek romanja v Marijine roke.

Kaj sem jaz pridobila? Srečanja z nekaterimi, s katerimi pred tem nisem imela stika, dogovarjanje z nekaterimi, s katerimi smo se le malo poznali, navezovanje stikov z zunanjimi ljudmi, povezanimi s potjo in baziliko na Brezjah. Veselje v meni je raslo in prav tako pričakovanje romanja. Pri pripravi se ni prav nič zatikalo. Vse se je lepo izteklo in novi predlogi, ki so ves čas deževali, so le dopolnjevali, kar smo želeli ponuditi članom. Zbirali smo prijave, kar tako za orientacijo, da bi vedeli, ali bo sploh kak odziv. Dva dni pred romanjem je bilo prijavljenih kakih 40 članov. Na koncu smo jih prešteli blizu 60. Večina se je udeležila cele poti, nekateri so se pridružili pri sveti maši.

Po romanju smo skušali pregledati, kaj je bilo dobro in kaj pomanjkljivo. Naloge nismo do konca izpeljali. Morda se nam bo, tem dvanajstim, uspelo kdaj srečati in še kaj reči o našem skupnem delu. Morda pa bo kdo od udeležencev romanja opozoril na napake, ki jih je opazil, kar bo koristilo pripravljavcem naslednjega romanja.

Dodana vrednost romanja je bila zame naša povezanost v pripravi. V tem vidim živost Skupnosti. Pod Božjim varstvom znamo biti skupaj in delati drug z drugim. In to je različen, drugačen način: sodelovanje v območju Boga.

OBJAVLJENO V PLAMENIH: OKTOBER 2020

TONE IZ ŠINKOVEGA TURNA, ROMANJE K MARIJI V ŠINKOV TURN

2021

Tudi letos je Skupnost krščanskega življenja tradicionalno poromala k Mariji, tokrat v Šinkov Turn. Skupine Korak, Rosa in Indijanci smo si bili enotni, da naj bo romanje lažje in krajše, da bi se ga lahko udeležilo čim več članov.

Romanje se je zgodilo 20. junija z izhodiščem v Mengšu. V zmernem tempu, primernem za skoraj vse starostne skupine, so po dobrih 5 kilometrih po skoraj ravnem terenu romarji prišli na cilj veseli in ravno ogreti za hojo. Nekateri so zato šli tudi nazaj peš. Nekateri pa smo od doma do cilja imeli še manj in smo romarje veseli pričakali. Pričakovali smo kakih 40 romarjev, pa se nas je v podružnični cerkvi Device Marije zbralo pri opoldnevni maši več kot 60. Preprosta maša in občestvo novih in starih prijateljev, s katerimi se tudi zaradi pandemije že nekaj časa nismo videli, sta nas odprla za zahvalo in prošnjo Mariji za vse prehojene in nove poti. Kot skupnost smo ponovno obudili posvetitev Marijinemu brezmadežnemu srcu.

Domačini pravimo cerkvi »Marija pod turnom«. Cerkev je bila že v daljni preteklosti lokalna romarska pot predvsem na mali Šmaren, ko podružnica praznuje svoje žegnanje. Prva cerkev je v listinah omenjena že leta 1337 kot Marijina cerkev na Selu (sosednja vas), ki je bila očitno zgrajena kot del grajskega kompleksa, po katerem je kraj kasneje dobil ime. V cerkvi je tudi tabla z »osebno izkaznico« sedanje cerkve, torej letom posvetitve z vsemi pomembnimi prisotnimi cerkvenimi dostojanstveniki. Po maši in kratki predstavitvi cerkve je sledil drugi del »evharistije«, obed iz popotne torbe. Usedli smo se v senco cerkve in v prijetnem, preprostem in veselem vzdušju podelili s seboj prinesene dobrote. Pravi praznik je takrat, ko po dolgem času spet srečaš prijatelje, s katerimi si v preteklosti podelil del svojega življenja. Z malo besedami si poveš veliko, začutiš križ, veselje, svetost, bolečino, ... Pomembno je, da zajameš nov požirek odnosa do naslednjega srečanja, ki bo morda jutri, čez leto, deset let ali nikoli več na tem svetu. Veš, za koga želiš spet moliti, in veš, da bo nekdo osvežil molitev zate.

Da nam je biti skupaj v blagoslov, je pokazalo trajanje obeda – dve, tri ure ali več za nekatere. Hvala vsem, ki ste prišli k skromni majhni in širše nepoznani cerkvi. Doživeli smo, da je Marija povsod ena in ista, povsod Materinsko spodbujajoča naj zaupamo Kristusu in povezovalna. Naj ta lepa tradicija v SSKŽ traja še naprej – vse v večjo božjo slavo.